

igennem, og som kunde virke paa ham som en kold Træk. Da der saaledes nu, efter Middagen, som sædvanlig kom Bekendte i Besøg fra de omliggende Villaer — hovedsagelig Jøder — havde han ganske Fornemmelsen af endnu at befinde sig i Udlandet.

Sammen med Jakobe gik han ned i Haven. Med hinanden under Armen blev de ved at gaa frem og tilbage i Alleen nede ved Vandet, hvor de var mindst udsatte for at blev overraskede af de Fremmede.

Forresten brød Jakobe sig ikke længer om at skjule deres Forhold for Folk. Der skulde en af de nærmeste Dage være stort Selskab paa „Skovbakken“ i Anledning af Nannys og Dyhrings Bryllup, og hun vidste, at det var Forældrenes Ønske at benytte denne Lejlighed til at offentliggøre Forlovelsen. Særlig havde Moderen været ivrig derfor og sagt, at det vel snart var paa Tiden at tænke paa Giftermaal. Jakobe havde da ogsaa nu ført Per herud i Haven for at snakke med ham herom og samtidig betro ham; hvad hun nu ikke længer tvivlede om, at hun var frugtsommelig.

Foreløbig talte hun nu ikke meget men gik med sit Hoved lænet mod hans Skulder og rakte ham hvert Øjeblik sin Mund til Kys. Med nogen skjult Forlegenhed gengældte Per hendes stedse mere lidenskabelige Kærtegn. Han mærkede nemlig, at Nanny alligevel endnu helt beherskede hans Sanser. Hvergang Jakobes Læber løftedes mod hans, gled Søsterens Billede ind imellem og forvirrede ham.

Uvilkaarlig paavirket af hans Tilbageholdenhed følte Jakobe sig lidt trykket ved at skulle rykke frem med sin Betroelse, ogsaa fordi hun ikke var helt sikker paa, hvordan Per vilde modtage den.